

slag. Noget lignende gælder Ændringsforslag Nr. 32 til § 26, som angaar Arveanmeldelsen. Dette Ændringsforslag gør Bestemmelsen herom mindre usmagelig, end den var formuleret i Regeringsforslaget.

Medens vi saaledes i det store og hele kunne tiltræde de Bestemmelser i Lovforslaget, jeg maaske kan sammenfatte under Betegnelsen administrative Bestemmelser, er der dog en af disse, vi ikke kunne slutte os til, foruden dem, som komme i Modstrid med vore Ændringsforslag, og som vi naturligvis heller ikke kunne slutte os til. Dette ene Ændringsforslag, vi navnlig ikke kunne slutte os til, er Ændringsforslag Nr. 21 til § 18. Det gaar ud paa, at fast Ejendom ikke, som i Lovforslaget tilsigtet, skal svare Afgift efter Vurderingen til Ejendomsskyld, idet det indeholder en Modifikation, der er formuleret saaledes i Ændringsforslaget, at Ejendommen beskattes efter disse Regler, naar der ikke af det offentlige eller en Arving foranlediges en særlig Vurdering. Der gives altsaa her Anledning til en særlig Vurdering, og det kunne vi ikke tiltræde. Selv om man har hørt adskillige Klager over den Vurdering, der har fundet Sted til Ejendomsskyld efter den første Vurdering, er det dog vor Overbevisning, at det er galt at fravige den i noget Beskatningstilfælde. Kun naar man lader denne Vurdering være gældende i alle Tilfælde, vil man tillægge den fornøden Betydning og stræbe efter ad Aare ved Omvurdering at rette de Fejl, der mulig kunne være begaaede ved den første Vurdering. Vurderingen til Ejendomsskyld er jo ikke alene gældende for den Ejendomsskyld, der betales til Stat, Amt og Kommune. Men den er ogsaa anvendelig ved Ansættelse til Formueskat, idet man udregner den Part, Ejeren har i en Ejendom, ved at drage Prioriteterne fra den Sum, hvortil Ejendommen er sat til Ejendomsskyld. Det er den Formue, man maa svare Formueskat af. Naar man benytter Vurderingen i disse Tilfælde, er det ganske unaturligt at fravige den ved Arveafgiften. Efter vor Overbevisning bliver denne Vurdering netop mere fuldkommen, jo mere den anvendes i alle offentlige Øjemed.

Vi have dernæst heller ikke kunnet følge Flertallet med Hensyn til Skalaen. Vi kunne godt give vor Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelse om, at Flertallet havde fundet det rigtigst at nedsætte den stærke Stigning i Lovforslaget og særlig Stigningen under A., hvor den stiger fra

1 til 6 pCt. Flertallet har her nedsat den til det halve for de store Arves Vedkommende. Dette skulde vi i og for sig ikke have haft noget imod, hvis Regeringen kunde have accepteret det og notabene, hvis der var fulgt en tilsvarende Nedsættelse paa de mindre Beløb. Men det er jo ikke sket. Og Flertallet har forladt noget af det, der prægede Regeringens Forslag og særlig gjorde Indtryk af at være fint og godt udtænkt, den glidende Skala, der fremstod ved, at man for hver af de større Arvesatser havde en fast Grundtakst plus et Tillæg af visse Procenter, der bleve større, jo højere man kom op i Arveklassen. Det har Flertallet fraveget og har kun de bestemte Procenter paa de forskellige Summer. Det ser jo nok noget lettere ud at manøvrere med, men i Virkeligheden var den glidende Skala ikke saa svær, naar man satte sig lidt ind i Sagerne, og den gav langt større Retfærdighed ved Overgang fra den ene Sum til den anden. Vi vilde derfor helst have beholdt den glidende Skala. Vi ønske dog ligesom Flertallet ikke at komme saa højt op som Regeringsforslaget, til de 6 pCt., vi komme ikke højere end til 4 pCt. eller lige derved. Til Gengæld have vi nedsat Afgiften for de mindre Arvelodder, hvad der er ganske i Overensstemmelse med den Lovgivning, der er vedtagen i de senere Aar for andre Beskatningsomraaers Vedkommende.

Hvis man sammenligner vort Forslag med Flertallets, saa vil man se, at for en Arvelod af 1,000 Kr. vil efter Flertallets Forslag Arveafgiften blive 10 Kr. og saaledes ogsaa efter vort; for 2,000 Kr. efter Flertallets Forslag 25 Kr., efter vort 20 Kr.; for 3,000 Kr. efter Flertallets Forslag 45 Kr., efter vort 30 Kr., for 4,000 Kr. efter Flertallets Forslag 70 Kr., efter vort 40 Kr.; for 5,000 Kr. efter Flertallets Forslag 87 Kr. 50 Ø., efter vort 50 Kr. Det er særlig paa disse smaa Satsers, at der er Forskel. Naar vi komme højere op, vender det sig, saaledes at for en Arvelod paa 100,000 Kr. bliver Afgiften efter Flertallets Forslag 2,750 Kr., efter vort 3,150 Kr.; for 120,000 Kr. efter Flertallets Forslag 3,600 Kr., efter vort 3,950 Kr.; for 150,000 Kr. efter Flertallets Forslag 4,500 Kr., efter vort 5,450 Kr. og for 200,000 Kr. efter Flertallets Forslag 6,000 Kr., efter vort 7,150 Kr. Vi tro, at vor Skala vil være langt mere tiltalende for Befolkningen, og at man derigennem langt snarere vil naa det retfærdige.

Ved Siden af dette Ændringsforslag om en anden Skala have vi stillet nogle